

Fag, deriblandt ogsaa Dansk. Ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at der i Tillæg B, Sp. 221—22, er gjort Rede for de forskellige Fag, hvori der undervises i begge Klasserne deroppe paa Seminariet, og ærede Medlemmer ville se, at der er afsat 5 Timer om Ugen til dansk Undervisning, lige saa vel som til grønlandsk, at de to Fag ere ens stillede i yngste Klasse, og at i ældste Klasse er der ligeledes 5 Timers Danskundervisning. Det lagde jeg i sin Tid ved Udarbejdelsen af Lovforslaget særlig Vægt paa, og det glæder mig, at ogsaa Tinget den Gang sluttede sig dertil, thi det er min Tro, at hvis det lille eskimoiske Folk deroppe i Grønland skal drive det til noget, maa Grønlænderne i bedre Forbindelse med os herved og maa ogsaa lære vort Sprog. Det er ikke for meget at kræve af saadant et lille Folk, at det skal lære et Sprog foruden deres eget — det er jo ikke Meningen, at deres eget skal skydes til Side. Naar de faa lært vort Sprog, vil der ogsaa kunne ske en bedre Tilgang fra Befolkningen deroppe til Medhjælperstillingerne ved Handelen, idet de saa ere langt bedre udrustede til at kunne tage Del i saadanne Medhjælperbestillinger og ogsaa til i Virkeligheden at kunne benytte det kommunale Selvstyre, der er givet dem deroppe. Men skal en Undervisning i Dansk finde Sted paa Grønland, er det naturligvis nødvendigt, at Seminaristerne deroppe faa en god Undervisning i Dansk, og det er det, vi have ført igennem ved Loven af 1905. Nu er der jo allerede udgaaet og udgaar stadig Seminarister — eller Kateketer, som de vel kaldes deroppe — i Henhold til den Uddannelse, som er fastsat ved denne Lov. Der er nu 30 paa Seminariet. I tidligere Tid havde man ikke saa mange til Uddannelse som Kateketer, og det ene Seminarium gik helt i Stykker. Nu have vi det ene godt indrettede og vel drevne Seminarium med 30 Elever, og nu kunne de efterhaanden rykke ud i Landet, faa Skolepladser og træde i Stedet for de tidligere tarveligt uddannede „Læsere“ eller „Læsereinder“. Der er, saa vidt jeg erindrer, eller var i alt Fald i det oprindelige Lovforslag — jeg har ikke faaet det set efter — en Bestemmelse om, at det ligger i Ministerens Haand at fastsætte Læsefagene for Undervisningen ude i Smaaskolerne. Her vil jeg, for mit Vedkommende i alt Fald, henstille til Ministeren at tage under Overvejelse at fastsætte, at der, efterhaanden som vi faa uddannet flere og flere dyg-

tige Lærere, ogsaa gives nogen Undervisning i det danske Sprog ude omkring i Skolerne.

Allerede et flygtigt Blik paa de Billeder, som ere optagne i Betænkningen, vil overbevise Tingets ærede Medlemmer om, at Befolkningen deroppe er en stærkt blandet Race. De stærkt udstaaende Kindben og de skæve Øjne ere forsvundne — dem ville De slet ikke finde paa disse Billeder. Alle de Elever, som vi her se Billeder af, ville De se i Virkeligheden tilhøre en blandet Race, og det er ogsaa Tilfældet, at Befolkningen paa Grønland er stærkt blandet. Dernæst ville De se, at Billederne vise en Flok af Elever, som i Virkeligheden have et livligt og begavet Udseende, og De ville se, hvorledes de — jeg antager, det er ældste Klasse — i en Gymnastiksal ogsaa tage sig ganske udmærket ud. Jeg antager, det er ældste Klasse, da det netop er 9, der er i Gymnastiksalen, og der er 9 Elever i ældste Klasse. Undervisningsvilkårene og Opholdsvilkårene deroppe paa Seminariet ere saadanne, at hver Elev faar 100 Kr. til Kost og Logi, 20 Kr. til Klæder, 20 Kr. til Fangstredskaber — de drive nemlig Fangst deroppe — og 20 Kr. til forskellige andre Ting. Nu maa ærede Medlemmer ikke forundre sig over de smaa Summer, der her er Tale om; thi De maa erindre, at Priserne paa Varerne i Grønland ere ikke almindelige Handelspriser; men de ere fastsatte her nede fra og ere i Virkeligheden for mange Varers Vedkommende meget lave. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale de Principper, hvorefter den grønlandske Handel drives. De Principper ville jo efterhaanden ændre sig noget. Jeg tror, det vilde være rigtigere, om man i Virkeligheden anlagde Priserne saaledes, at de stemte med de Udgifter, man har for Varerne. Det gøre de jo langtfra i alle Tilfælde; men det gør jo, at Summerne kunne være noget mindre, end de kunne være henede.

Der gives i Aktstykkerne en Beskrivelse af, hvorledes Eleverne deltage i Fangsten, og hvorledes de blive oplærte i Kajakroning og Jagt med videre. Men endelig fortælles der om, hvorledes enkelte af Eleverne allerede i Forvejen ere særlig dygtige til Jagt med Gevær, naar det er paa Landet, og med Kajak, naar det er paa Søen, saa dygtige, at Jagtudbyttet giver et betydeligt Bidrag til Husholdningen — vi have jo Husholdning oppe i en af de Bygninger, der er Tale om —; men de klage lidt over, at de ikke have